

Čís. 8844.

Třebas se dlužník ve smíru o vyklizení spachtovaného předmětu vzdal jakéhokoliv odkladu vyklizení, zejména veškerých žalob na odklad exekuce uvedených v § 35 a násl. ex. ř., může se domáhati odkladu exekuce podle § 42 čís. 1 ex. ř., podal-li žalobu o neplatnost smíru.

Předpisu § 524, druhý odstavec, c. ř. s. jest použiti i v řízení exekučním.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1929, R I 144/29.)

Povinní se zavázali v soudním smíru, že vyklidí spachtované předměty nejpozději 1. listopadu 1928, a vzdali se jakéhokoliv odkladu vyklizení, zejména veškerých žalob na odklad exekuce uvedených v § 35 a násl. ex. řádu. Za exekuce vyklizením pozemků navrhli povinní odklad exekuce vzhledem k žalobě, již podali o neplatnost soudního smíru. Soud první stolice povolil odklad exekuce, rekursní soud návrh zamítl. Dovolacímu rekursu dlužníků přiznal soud první stolice odkladný účinek. Rekursní soud odmítl rekurs vymáhajících věřitelů do tohoto usnesení.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu povinných obnovil usnesení prvního soudu, rekursu vymáhajících věřitelů do odmítacího usnesení rekursního soudu nevyhověl.

Důvody:

Podle exekučního návrhu zavázali se povinní v soudním smíru, že spachtované předměty vyklidí nejpozději 1. listopadu 1928, a vzdali se jakéhokoli odkladu vyklizení, zejména veškerých žalob na odklad exekuce uvedených v § 35 a následujících exekučního řádu. Tomuto udání povinní neodporovali a jest nutno položit je za základ rozhodnutí. Domáhají-li se nyní povinní uznání neplatnosti smíru, mohou žádati o odklad exekuce podle § 42 čís. 1 ex. ř., neboť, bude-li smír, tvořící exekuční titul zrušen, bude nutno exekuci zrušiti podle § 39 čís. 1 ex. ř. Smír, jak jej uvádí vymáhající věřitelé, tvoří jedinou, nedělitelnou smlouvu. Proto bylo uznati dovolací rekurs povinných za odůvodněný a obnoviti usnesení exekučního soudu, kterým byl povolen odklad exekuce do ukončení sporu o neplatnost smíru ze dne 3. února 1928.

Exekuční soud přiznal dovolacímu rekursu povinných odkládací účinek podle § 524 druhý odstavec c.ř. s. Rekurs vymáhajících věřitelů proti tomuto usnesení byl rekursním soudem odmítnut podle téhož místa zákona a § 78 ex. ř. Jejich dovolací rekurs jest následkem rozhodnutí pod bodem 1 uvedeného nyní bezpředmětným. Ale byl také neodůvodněný. Nejvyšší soud zaujal k otázce uplatňované v dovolacím rekursu vymáhajících věřitelů, zda předpisu § 524 druhý odstavec c. ř. s. lze použiti vedle předpisu § 67 ex. ř. jako doplňujícího předpisu, přisvědčující stanovisko, jež vyložil ve svých rozhodnutích sb. n. s. čís. 4457 a 5961 a setrvává na něm přes opáčný názor Neumannův (Komentář § 67 ex. ř. 3. vydání), neboť doslov zákona (§ 67 ex. ř.) toto mínění nevylučuje, důvodová zpráva je také určitě nevylučuje, v exekučním

řádě není ustanovení, které by vylučovalo podpůrnou platnost tohoto předpisu a mohou se vyskytnouti případy, ve kterých oprávněným zájmům dlužníka odporujícího exekuci (§§ 35, 36, 37 a 39 ex. ř.) není poslouženo zákonnými předpisy o tom, ve kterých případech rekurs zastavuje výkon napadeného usnesení. Tak jest tomu v tomto případě, ve kterém jde o vyklizení spachtovaného předmětu sloužícího zřejmě zahradnické živnosti. Nebyl-li přípustným samostatný rekurs do usnesení exekučního soudu, povolivšího odkladný účinek dovolacího rekursu (§ 524 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.) jest napadené rozhodnutí rekursního soudu správné a dovolací rekurs vymáhajících věřitelů musel býti zamítnut (§ 523 c. ř. s. a § 78 ex. ř.).

Čís. 8845.

Spory vymáhajícího věřitele s poddlužníkem ve smyslu § 308 ex. ř. patří před obecné sudiště dlužníka, nikoliv výlučně před exekuční soud. I tu platí ustanovení § 45 j. n.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1929, R I 190/29.)

Vymáhající věřitel domáhal se ve smyslu § 308 ex. ř. na poddlužníku zaplacení zabavených důchodů 8.357 Kč žalobou, zadanou na sborovém soudě. K námitce věcné nepříslušnosti soud první stolice žalobu odmítl, maje za to, že jest příslušným soud exekuční. Rekursní soud zamítl námitku věcné nepříslušnosti.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Napadeným usnesením uznal rekursní soud za věcně příslušný k projednání této rozepře sborový soud první stolice; jest proto podle ustanovení § 45 j. n. další opravný prostředek proti jeho rozhodnutí vyloučen (srv. sb. n. s. 282, 2806, 3145, 5056), aniž sejde na tom, že rekursní soud svému usnesení vyhradil právní moc, ana tato výhrada jest v rozporu se zákonným předpisem § 45 j. n. Předpis § 17 druhý odstavec ex. ř. nepřichází tu v úvahu, neboť spory vymáhajícího věřitele s poddlužníkem ve smyslu § 308 ex. ř. patří, jak bylo již doličeno v rozhodnutí čís. 1987 sb. n. s., před obecné sudiště poddlužníka, nikoliv výlučně před exekuční soud.

Čís. 8846.

Předpis čl. XXXII uv. zák. k c. ř. s. netýká se práva finanční prokuratury k zastupování.

Okolnost, že pohledávka žalovaného za žalobcem, již se snaží žalobce ve sporu kompenzovati zažalovanou pohledávkou, byla příkazána eráru k vybrání, neopravňuje ještě finanční prokuraturu k zastupování žalovaného.

Vykáže-li se finanční prokuratura svolením ministerstva financí ve smyslu § 5 vl. nař. ze dne 4. června 1919, čís. 313 sb. z. a n., jest to pro soud závazné a soud ji musí k zastupování připustiti, aniž by